

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/74/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121010029
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Juhás
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6121010029.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a sudcov JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a JUDr. Štefana Juhása, v trestnej veci obžalovanej A. B. C. a spol., pre prečin nekalej likvidácie podľa § 251b ods. 2 Trestného zákona a iné, na verejnom zasadnutí dňa 31. októbra 2023, o odvolaní obžalovaných A. B. C. a D. E. F. proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6T/2/2021 z 06. 03. 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaných A. B. C. a D. E. F. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) sp. zn. 6T/2/2021 z 06. 03. 2023, bola obžalovaná A. B. C. uznaná za vinnú z prečinu nekalej likvidácie podľa § 251b ods. 2 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

1. ako jediná spoločníčka spoločnosti Harne, s. r. o., G. F. XX, H., IČO: 48 177 571, ktorá bola od 31. 12. 2015 predĺžená a platobne neschopná, na valnom zhromaždení tejto spoločnosti dňa 30. 12. 2018 rozhodla o prevode obchodného podielu spoločnosti Harne, s. r. o. na obchodnú spoločnosť TechConture, s. r. o., I. F. XXX/X, J. I., K. L., F. E., IČO: 045 13 771 a na obchodnú spoločnosť ussinesin.eu s. r. o., M. F. XXX/XX, H., F. E., IČO: 289 02 269 a dňa 31. 12. 2018 v postavení prevodcu uzavrela „Zmluvu o prevode obchodného podielu“, ktorou obchodný podiel v spoločnosti Harne, s. r. o. previedla na nových nadobúdateľov, a to už spomínanú spoločnosť TechConture, s. r. o. a spoločnosť ussinesin.eu s. r. o., hoci títo noví spoločníci nemali záujem vykonávať činnosť spoločníka, po odvolaní A. A. C. z funkcie konateľa spoločnosti Harne, s. r. o. na valnom zhromaždení dňa 11. 03. 2019 nevymenovali žiadneho ďalšieho konateľa, reálne ani žiadnu podnikateľskú činnosť v mene spoločnosti Harne, s. r. o., nevykonávali, pričom A. B. C. sa s konateľmi spoločností TechConture, s. r. o. a ussinesin, s. r. o. nikdy nestretla, nebola im odovzdaná účtovná evidencia, ani majetok tejto spoločnosti, o činnosti nadobúdateľov obchodného podielu nemala žiadne informácie, o tieto spoločnosti sa nijako nezaujímal, čím uvedeným konaním tak obžalovaná A. B. C. vykonala účelový prevod obchodného podielu spoločnosti Harne, s. r. o., aby tak zmarila likvidáciu spoločnosti Harne, s. r. o., Švermova 24, Brezno, IČO: 48 177 571 a vysporiadanie jej záväzkov voči veriteľom,

Za to okresný súd obžalovanej A. B. C. uložil podľa § 251b ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní jeden rok. Zároveň podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona, v spojení s § 36 písm. j) Trestného zákona a § 38 ods. 3 Trestného zákona jej uložil trest zákazu činnosti spočívajúci vo výkone podnikania, vrátane výkonu funkcie štatutárneho orgánu, či iného zástupcu osoby vykonávajúcej podnikateľskú činnosť vo výmere dva roky.

Obžalovaný D. E. F. bol uznaný vinným z prečinu nekalej likvidácie podľa § 251b ods. 1 Trestného zákona a z prečinu nekalej likvidácie podľa § 251b ods. 3 Trestného zákona, a to na skutkovom základe, že

2. v bližšie nezistenom čase, najneskôr do dňa 28. 02. 2018 vyhľadal obvineného A. N., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom O. F. XXXX/XX, H. H., aby sa stal štatutárnym orgánom v spoločnosti TechConture, s. r. o., I. F. XXX/X, J. I., K. L., bez toho, aby túto spoločnosť obvinený A. N. ako konateľ reálne riadil a vykonával v mene tejto spoločnosti činnosť, a následne obžalovaný D. E. F. zabezpečil podpis obvineného A. N. ako konateľa spoločnosti TechConture, s. r. o., na Zmluve o prevode obchodného podielu spoločnosti Harne, s. r. o. zo dňa 31. 12. 2018, ako jedného z nadobúdateľov obchodného podielu spoločnosti Harne, s. r. o., ako aj zabezpečil podpis obvineného A. N. ako konateľa spoločnosti TechConture, s. r. o. na Vyhlásení spoločníka a nadobúdateľa v zmysle ustanovenia § 115 Obchodného zákonníka z 31. 12. 2018 a súčasne aj na úplnom znení spoločenskej zmluvy obchodnej spoločnosti Harne, s. r. o. zo dňa 31. 12. 2018, pričom všetky tieto listiny tvorili prílohu návrhu na zápis zmien spoločnosti Harne, s. r. o., ktoré na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 18. 02. 2019 podal obžalovaný D. E. F., ktorý bol k týmto úkonom splnomocnený konateľom spoločnosti Harne, s. r. o., dňa 31. 12. 2018, pričom Okresný súd Banská Bystrica podanému návrhu vyhovel a obžalovanú A. B. C. ako spoločníčku spoločnosti Harne, s. r. o. vymazal a ako nových spoločníkov spoločnosti Harne, s. r. o. zapísal spoločnosť TechConture, s. r. o. a spoločnosť ussinesin.eu s. r. o., pričom na valnom zhromaždení spoločnosti Harne, s. r. o., ktoré sa konalo dňa 11. 03. 2019, na ktorom boli prítomní spoločníci TechConture, s. r. o., zastúpená konateľom obvineným A. N. a ussinesin.eu s. r. o., zastúpená obžalovaným D. E. F., spoločníci spoločnosti Harne, s. r. o. rozhodli o odvolaní jediného konateľa A. A. C. z funkcie konateľa spoločnosti Harne, s. r. o., kde obžalovaný D. E. F. zabezpečil podpis obvineného A. N. na „Zápisnici z rokovania valného zhromaždenia spoločnosti Harne, s. r. o. zo dňa 11. 03. 2019“, ktorú spoločne s návrhom na vykonanie zmien týkajúcich sa výmazu konateľa A. A. C. na Okresnom súde Banská Bystrica opäť podal obžalovaný D. E. F. dňa 19. 03. 2019, následne od odvolania konateľa spoločnosti Harne, s. r. o., A. A. C., noví spoločníci spoločnosti Harne, s. r. o., a to spoločnosť TechConture, s. r. o. a spoločnosť ussinesin.eu s. r. o. nevymenovali žiadneho nového konateľa spoločnosti Harne, s. r. o., nevykonávali v mene spoločnosti Harne, s. r. o., žiadne podnikateľské aktivity a na valnom zhromaždení spoločnosti Harne, s. r. o., konanom dňa 16. 05. 2019, bolo rozhodnuté o zrušení spoločnosti Harne, s. r. o. a jej vstupe do likvidácie, pričom návrh bol na Okresnom súde Banská Bystrica podaný dňa 04. 02. 2020, čím uvedeným konaním obžalovaný D. E. F. vyhľadal a sprostredkoval obvineného A. N., ktorý len prepožičal svoje meno, priezvisko a svoju totožnosť prostredníctvom spoločnosti TechConture, s. r. o. na vykonanie účelového prevodu obchodného podielu spoločnosti Harne, s. r. o. s tým, aby sa zmarila likvidácia spoločnosti Harne, s. r. o., Švermova 24, Brezno, IČO: 48 177 571 a vysporiadanie jej záväzkov voči veriteľom,

3. obžalovaný D. E. F., ktorý bol počas obdobia od 01. 01. 2018 do 31. 12. 2018 konateľom spoločnosti ussinesin.eu s. r. o., M. F. XXX/XX, H., F. E., IČO: 289 02 269, uzavrel v mene tejto spoločnosti ako jej konateľ Zmluvu o prevode obchodného podielu zo dňa 31. 12. 2018, na základe ktorej spoločnosť ussinesin.eu s. r. o., M. F. XXX/XX, H., F. E., IČO: 289 02 269 od obžalovanej A. B. C. kúpila obchodný podiel spoločnosti Harne, s. r. o., Švermova č. 24, Brezno, IČO: 48 177 571 vo výške 50 %, a súčasne ako konateľ spoločnosti ussinesin.eu s. r. o., ktorá sa stala jednou zo spoločníkov spoločnosti Harne, s. r. o., podpísal aj úplné znenie spoločenskej zmluvy spoločnosti Harne, s. r. o., hoci nemal skutočný záujem s touto spoločnosťou ďalej podnikáť, resp. v jej mene vykonávať akúkoľvek činnosť, pretože si neprevzal účtovníctvo tejto spoločnosti, ani žiadny jej majetok, s konateľom a spoločníkom spoločnosti Harne, s. r. o., nikdy neprišiel do kontaktu, o činnosti tejto spoločnosti mu nebolo nič zrejmé, čím uvedeným konaním obžalovaný D. E. F. len prepožičal svoje meno, priezvisko a svoju totožnosť prostredníctvom spoločnosti ussinesin.eu, s. r. o., M. F. XXX/XX, H., F. E., IČO: 289 02 269, na vykonanie účelového prevodu obchodného podielu spoločnosti Harne, s. r. o. s tým, aby sa zmarila likvidácia spoločnosti Harne, s. r. o., Švermova č. 24, Brezno, IČO: 48 177 571 a vysporiadanie jej záväzkov voči veriteľom.

Za to okresný súd obžalovanému D. E. F. uložil podľa § 251b ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní jeden rok. Zároveň podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona, v spojení s § 36 písm. j) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona a §

38 ods. 2 Trestného zákona mu uložil trest zákazu činnosti spočívajúci vo výkone podnikania, vrátane výkonu funkcie štatutárneho orgánu, či iného zástupcu osoby vykonávajúcej podnikateľskú činnosť vo výmere dva roky.

Poškodenú spoločnosť Ammek Industries, s .r. o., Obchodná č. 550/19, Bratislava, IČO: 50 799 193, podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku okresný súd odkázal s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podala obžalovaná A. B. C. odvolanie, ktoré dodatočne, až na základe výzvy okresného súdu písomne zdôvodnila v podaní doručenom okresnému súdu 24. 05. 2023. S rozhodnutím súdu prvého stupňa nesúhlasí, pretože nevyhodnotil skutok právne správne a na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, pretože nebolo dokázané, že skutok, pre ktorý je stíhaná, sa stal tak, ako je opísaný v napadnutom rozsudku a nebolo dokázané, že jej konanie napĺňa všetky znaky akéhokoľvek trestného činu. Napadnuté rozhodnutie považuje za arbitrárne a nedostatočne odôvodnené. Z jeho obsahu nie zrejmé, akými úvahami sa okresný súd riadil pri vyslovení viny, ktoré je založené len na fabuláciách a dohadoch. Neexistuje priamy dôkaz, ktorý by ju usvedčoval zo spáchania uvedeného skutku. Ak má byť rozhodnutie o vine založené len na nepriamych dôkazoch, o to viac musia byť takéto nepriame dôkazy tak ucelené a navzájom previazané, aby nedávali najmenšiu pochybnosť o inom možnom závere. Nepopiera, že previedla svoj obchodný podiel v spoločnosti Harne, s. r. o., čo však nezakladá jej trestnoprávnu zodpovednosť. Okresný súd sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s námietkami, že obžalovaná nenaplnila objektívnu stránku trestného činu nekalej likvidácie podľa § 251b ods. 2 Trestného zákona. Rovnako v jej prípade absentuje aj subjektívna stránka, teda úmyselné konanie smerujúce k zmareniu riešenia ukončenia podnikania likvidáciou. Obžalovaná chcela ukončiť podnikanie v spoločnosti Harne, s. r. o. likvidáciou, ale dostala ponuku od právneho zástupcu spoločnosti D. O., že vie o osobách, ktoré by mali záujem pokračovať v podnikaní spoločnosti Harne, s. r. o., preto došlo k rozdeleniu jej 100% obchodného podielu a prevodu na nových spoločníkov. Z výpovedí spoluobvinených vyplýva, že títo chceli pokračovať v podnikaní, ale následne si to z rôznych dôvodov rozmysleli a rozhodli sa ukončiť podnikanie spoločnosti Harne s. r. o. zrušením bez právneho nástupcu formou likvidácie.

Ďalej poukázala na to, že spoločnosť Harne, s. r. o. reálne vstúpila do likvidácie a v procese likvidácie aj pokračuje. Obžalovaná nemala vedomosť o tom, že osoby, ktoré nadobudli obchodný podiel v spoločnosti Harne s. r. o., nemajú záujem pokračovať v podnikaní, pretože tieto osoby nepoznala. Skutočnosť, že nebolo zmenené dispozičné oprávnenie k bankovému účtu spoločnosti Harne, s. r. o., nie je dôkazom preukazujúci vinu obžalovanej. Keďže od roku 2016 nebola konateľkou spoločnosti, nebola oprávnená toto dispozičné právo meniť. Obžalovaná považuje znalecký posudok A. N. N., ktorý bol vypracovaný v tomto konaní za nepravdivý z dôvodu, že znalec nemal k dispozícii všetky náležité dokumenty k dosiahnutiu objektívneho nálezu. Výsledky vykonaného dokazovania v tomto prípade odôvodňujú podľa obžalovanej postup podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku por., pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaná, prípadne podľa § 285 písm. b), pretože skutok nie je trestným činom. Trestné konanie ako aj trestné oznámenie považuje vyložené za šikanózne za účelom neprávom stigmatizovať obžalovanú prostredníctvom trestného práva.

S poukazom na zásady in dubio pro reo, ultima ratio, ako aj s poukazom na procesné pochybenia pri zabezpečovaní a vykonávaní dôkazov žiada odvolací súd, aby sám rozhodol vo veci rozsudkom tak, že obžalovanú A. B. C. oslobodí spod obžaloby z dôvodu, že nebolo dokázané, že skutok uvedený v obžalobe sa stal tak, ako je uvedený v obžalobe, resp. že skutok nie je trestným činom. Alternatívne, aby napadnutý rozsudok zrušil pre podstatné chyby v napadnutých výrokoch rozsudku.

V zákonnej lehote podal odvolanie aj obžalovaný D. E. F., v ktorom napáda tak výrok o vine, ako aj výrok o treste a proti konaniu, ktoré predchádzalo vyhláseniu rozsudku. V ňom poukázal na skutočnosť, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zrejmé, komu mal prepožičať svoju totožnosť, keďže sa pri prevode neangažoval ako spoločník ani ako štatutárny orgán alebo člen štatutárneho orgánu a až podľa rozhodnutia valného zhromaždenia z 16. 05. 2019 o zrušení spoločnosti s likvidáciou následne obžalovaný vedome a dobrovoľne prijal funkciu likvidátora, ktorú doposiaľ vykonáva. Obžalovaný poprel úmysel zmariť vykonanie likvidácie spoločnosti Harne s. r. o. už v prípravnom konaní a opakovane poukázal, že ako štatutárny orgán spoločníka spoločnosti Harne s. r. o. v likvidácii, sa zúčastnil rozhodnutia valného zhromaždenia Harne s. r. o., ktoré rozhodlo o zrušení spoločnosti s likvidáciou a

vymenovalo ho za likvidátora. Nie obžalovaný, ale spoločnosť ussinesin.eu s. r. o. sa stala spoločníkom Harne s. r. o. Okresný súd tak kriminalizuje bežnú obchodnú prax obchodných spoločností. Ďalej poukázal na to, že nadobúdateľmi obchodného podielu fyzickej osoby v Harne s. r. o. sa stali dve právnické osoby zriadené podľa práva ČR, t. j. nie biele kone, ktoré rozhodli o zrušení spoločnosti Harne s. r. o. Obžalovaný sa necíti byť vinný zo skutkov, ktorých sa nikdy nedopustil.

Obžalovaný dodatočne doplnil svoje odvolanie písomným podaním, doručeným okresnému súdu 27. 6. 2023. V ňom poukázal na nenáležité zistený skutkový stav, ako aj svojvoľné vyhodnotenie dôkazov okresným súdom. Popiera, že by po odvolaní z funkcie konateľa A. A. C., nebol vymenovaný nový konateľ, ktorým mal byť A. N., avšak k jeho zápisu ako konateľa spoločnosti v obchodnom registri zrejme administratívnou chybou nedošlo. Obžalovaný, ako aj A. N. mali záujem pokračovať resp. naštartovať podnikateľské aktivity spoločnosti Harne s. r. o., avšak neúspešne. Zo žiadneho dôkazu nevyplýva, že by obžalovaný mal vyhľadať A. N., aby tento prepožičal svoje meno, priezvisko a svoju totožnosť prostredníctvom spoločnosti TechConture, s. r. o. na vykonanie účelového prevodu obchodného podielu Harne, s. r. o. Taktiež nebolo preukázané, že by mal konať v úmysle zmariť riešenie ukončenia podnikania likvidáciou, nakoľko spoločnosť Harne, s. r. o. je v likvidácii od 18. 02. 2020. V ďalšom len polemizuje so skutkovými závermi okresného súdu, ktoré spochybňuje, resp. opakuje skutočnosti, ktoré uviedol vo svojom odvolaní. Prejednávaný prečin tzv. „Nekalej likvidácie“ podľa obžalovaného podkopáva jednu zo základných zásad trestného práva - subsidiaritu trestnej represie, v ktorej je odzrkadlený princíp ultima ratio. Záverom navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a aby vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaní A. B. C. a D. E. F. sa verejného zasadnutia odvolacieho súdu osobne nezúčastnili, svoju neúčast' na verejnom zasadnutí písomnou formou ospravedlnili a požiadali, aby sa verejné zasadnutie vykonalo v ich neprítomnosti.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolanie obžalovaných zamietnuť ako nedôvodné, pretože okresný súd správne zistil skutkový stav, uložil primerané tresty a jeho rozhodnutie tak považuje za zákonné a správne.

Obhajca obžalovanej A. B. C. na verejnom zasadnutí odvolacieho navrhol aby odvolací súd rozhodol, ako to bolo uvedené v písomnom odôvodnení odvolania, keďže rozhodnutie považuje za nesprávne, a to zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie, resp. aby odvolací súd rozhodol sám a obžalovanú oslobodil spod obžaloby. Rovnako obhajca obžalovaného D. E. F. považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa za nezákonné a z tohto dôvodu ho navrhuje zrušiť a vec mu vrátiť na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, zistil, že odvolanie obžalovaných bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Trestného poriadku, odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Trestného poriadku, a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Trestného poriadku.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaných nie je dôvodné.

Napriek odvolacím námietkam obžalovaných odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok tak, ako bol písomne vyhotovený, spĺňa kritéria obsiahnuté v ustanovení § 168 ods. 1 Trestného poriadku. Z jeho dôvodov je totiž zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa riadil pri vyhodnotení vykonaných dôkazov. Z jeho obsahu je tiež zrejmé, ako sa vysporiadal s obhajobou obžalovaných a akými právnymi úvahami sa riadil, keď posudzoval preukázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení Trestného zákona. Závery súdu prvého stupňa, ktoré v rámci skutkových zistení z týchto dôkazov vyvodil, považuje odvolací súd

za logické a zodpovedajúce vykonaným dôkazom. Na rozdiel od obhajoby obžalovaných odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa postupoval v prerokúvanej veci tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na svoje rozhodnutie. Taktiež zistil, že všetky dôkazy v prerokúvanej veci o ktoré súd oprel svoje rozhodnutie o vine boli získané zákonným spôsobom a súd prvého stupňa ich hodnotil jednotlivo aj v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku, ak súd prvého stupňa postupoval podľa uvedeného ustanovenia, tak odvolací súd nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu chybu v zmysle uvedeného ustanovenia (R 53/1992). V prejednávanej veci odvolací súd ani sám na základe svojho presvedčenia nehodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom, ako tieto dôkazy hodnotil súd prvého stupňa.

V tomto smere odvolací súd poukazuje aj na konštantnú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania (aj keď tento ich vníma ako relevantné), ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (m. m. IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05, I. ÚS 140/2017). Ani judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Odvolací súd pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia (zamietnutí odvolania) sa v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa.

Obžalovaní namietajú hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa a predkladajú odvolaciemu súdu vlastné hodnotenie dôkazov a vlastné predstavy záverov, ktoré mali vyplývať z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadí jej výkladom právnych predpisov.

Odvolací súd, s ohľadom na skutkové zistenia obsiahnuté vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa, ako sú popísané, vrátane príslušného odôvodnenia napadaného rozsudku a k nemu nadväzujúceho obsahu spisového materiálu zistil, že obecné kritéria vymedzujúce zavinenie obžalovaných boli naplnené, pričom súd prvého stupňa sa s nimi vyrovnal a odvolací súd ich akceptuje. V reakcii na odvolacie námietky obžalovaných k skutkovým okolnostiam odvolací súd zdôrazňuje, že si argumentáciu súdom prvého stupňa uvedenú v napadnutom rozsudku v plnom rozsahu osvojil a odkazuje na ňu. V tomto smere by bolo nadbytočné ju znovu opakovať, napriek tomu odvolací súd k veci dodáva.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia okresného súdu, na základe vykonaných dôkazov mal jednoznačne preukázané, že nástupnícke spoločnosti *ussinesin.eu s. r. o.* a *TechConture, s. r. o.* nevyvíjali žiadnu podnikateľskú činnosť, mali len virtuálne sídlo v Českej republike, na ktorých si ani nepreberali zásielky. V mene týchto spoločností konal A. N., ktorý sám o svojich osobných pomeroch uvádzal, že je dlhodobo nezamestnaný a má len príjem z brigád. Aj z uvedeného potom vyplýva, že účelom prevodu obchodného podielu spoločnosti *Harne s. r. o.* na spoločnosti *ussinesin.eu s. r. o.* a *TechConture, s. r. o.* nebolo pokračovať v podnikaní. Tvrdenia obžalovaného D. E. F. uvedené v tomto smere v odvolaní, neboli v priebehu celého konania podložené žiadnym dôkazom. Naopak, ani odvolací súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že vzhľadom na sociálne pomery A. N., išlo z jeho strany len o prepožičiavanie mena a priezviska, nie o osobu, ktorá reálne podnikala v spoločnosti s virtuálnym sídlom v Českej republike. Skutočnosť, že jeho meno je spojené s viacerými spoločnosťami nesvedčí o tom, že je podnikateľsky aktívny, ale naopak potvrdzuje to záver okresného súdu o prepožičiavaní svojho mena a totožnosti aj pre iné spoločnosti.

V prospech záveru, že išlo o fiktívny prevod spoločnosti *Harne, s. r. o.*, resp. o jej tzv. faktickú likvidáciu, svedčí nielen samotný prevod na neaktívne spoločnosti, ale aj skutočnosť, že doposiaľ nebolo odovzdané účtovníctvo spoločnosti *Harne, s. r. o.* nástupníckym spoločnostiam. Obžalovaný

D. F. vo svojom odvolaní túto skutočnosť odôvodňoval tým, že vinu zvaloval na neb. A. N., ktorý to údajne mal zabezpečiť. Opätovne však túto skutočnosť žiadnym spôsobom nepreukázal. Rovnako za nedôveryhodné považuje jeho tvrdenia o tom, že pred kúpou spoločnosti si overoval jej stav len z verejne dostupných zdrojov. Ak by predsa bol od začiatku skutočný záujem na odkúpení spoločnosti za účelom pokračovania v riadnom podnikaní, v bežnej obchodnej praxi je obvyklý postup, že stav spoločnosti si nadobúdateľ overuje nahliadnutím do účtovnej evidencie spoločnosti, keďže vo verejne dostupných zdrojoch nemusia byť údaje o hospodárení aktuálne a úplné. Aj z toho je potom zjavné, že úmyslom obžalovaného D. E. F. nebolo od začiatku nadobudnúť spoločnosť zo zlými hospodárskymi výsledkami za účelom pokračovania v podnikaní, a to navyše bez toho, aby bolo zmenené dispozičné právo k bankovému účtu spoločnosti Harne s. r. o. V tomto smere odvolací súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že podľa výpovede obžalovanej A. B. C. sa spoločnosť Harne s. r. o. venovala architektúre a dizajnu. Ako chcel obžalovaný D. E. F. a A. N. pokračovať v podnikaní uvedenej spoločnosti, ak sa nezaoberali a nemali odborné znalosti z architektúry a dizajnu, nie je z ich vyjadrení zrejmé. Aj tieto skutočnosti nasvedčujú správnosti záverov okresného súdu ohľadom hodnotenia vykonaných dôkazov.

Odvolací súd sa stotožňuje aj s vyhodnotením výpovede obžalovanej A. B. C. okresným súdom, ktorej tvrdenia o tom, že nemala vedomosť, že nadobúdatelia podielu spoločnosti Harne s. r. o. nemajú záujem pokračovať v podnikaní, nepovažuje za pravdivé. Obžalovaná podpísala Zmluvu o prevode obchodného podielu, z ktorej musela zistiť, kto nadobudol obchodný podiel. Navyše bola povinná konať s odbornou starostlivosťou a už zo samotnej skutočnosti, že nadobúdatelia sa pred prevodom obchodného podielu vôbec nezaujímal o hospodárenie spoločnosti Harne s. r. o., jej muselo byť zrejmé, že nemajú záujem pokračovať v riadnom podnikaní spoločnosti. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom okresného súdu, ak je preukázateľne spoločnosť v predĺžení, má minimálne jedného veriteľa a spoločnosť je prevedená na nástupnícké spoločnosti, za ktoré koná osoba, ktorá žije bezdomoveckým spôsobom života a nevyvíjala žiadnu podnikateľskú činnosť, potom takýto postup vyvoláva pochybnosti o obžalovanou prezentovanom dôvode prevodu spoločnosti Harne, s. r. o. Rovnako nie je pravdou tvrdenie obžalovanej, že by z výpovedí spoluobvinených vyplývalo, že títo chceli pokračovať v podnikaní, ale následne si to z rôznych dôvodov rozmysleli a rozhodli sa ukončiť podnikanie spoločnosti Harne s. r. o. Neb. A. N. v prípravnom konaní odmietol vypovedať a obžalovaný D. E. F. tieto svoje tvrdenia žiadnym spôsobom neverifikoval a navyše sú v rozpore s vykonanými dôkazmi, ktoré preukazujú opak. Aj z tohto vyjadrenia obžalovanej A. B. C. je zjavné, že v čase prevodu obchodného podielu nemala vedomosť o tom, že spoluobvinení majú záujem pokračovať v podnikaní, ak túto skutočnosť usudzuje len z ich výpovedí v trestnom konaní. Odvolací súd sa rovnako stotožnil s hodnotením výpovede obžalovanej okresným súdom, ktorá si viackrát protirečila. Tieto rozpory nevedela vysvetliť ani v podanom odvolaní, ak jej protichodné tvrdenia o hospodárskom stave spoločnosti Harne s. r. o. vysvetľovala tým, že obchodný podiel previedla s tým, že noví spoločníci budú pokračovať v podnikaní. Skutočnosť, či spoločnosť Harne s. r. o. mala majetok v čase prevodu obchodného podielu pritom nijako nesúvisí s tým, či obžalovaná mala alebo nemala vedomosť o úmysle nadobúdateľov pokračovať v podnikaní.

Obžalovaná síce v rámci odvolacích námietok spochybnila správnosť, resp. úplnosť znaleckého posudku A. N. N., avšak na podporu svojich tvrdení nepreukázala, ktoré konkrétne dokumenty nemal znalec k dispozícii na to, aby ho mohla považovať za úplný a v priebehu trestného konania tieto dokumenty nepredložila.

Pokiaľ ide o námietku obžalovaného D. E. F., že nebolo preukázané, že by mal konať v úmysle zmariť riešenie ukončenia podnikania likvidáciou, nakoľko spoločnosť Harne, s. r. o. je v likvidácii od 18. 02. 2020, s týmto sa riadne vysporiadal okresný súd, ktorý to nepovažoval za nepreukázanie úmyslu, keďže ak obžalovaný podal návrh na likvidáciu spoločnosti Harne, s. r. o., učinil tak v čase, keď už vedel, že v tejto trestnej veci bolo podané trestné oznámenie, a teda jeho konanie bolo účelové, o čom svedčí aj skutočnosť, že likvidácia spoločnosti prebieha doposiaľ.

Odvolací súd dospel k záveru, že vykonaným dokazovaním bolo bez rozumných pochybností preukázané, že obžalovaná A. B. C. v úmysle zmariť riešenie ukončenia podnikania likvidáciou previedla účasť na právnickej osobe na osobu, ktorá len prepožičala svoje meno a priezvisko a svoju totožnosť k

prevzatiu práv a povinností, ktoré nemala skutočný záujem vykonávať, preto sa odvolací súd nestotožnil s obhajobnými námietkami obžalovanej. Okresný súd potom správne po právnej stránke posúdil konanie obžalovanej, ako prečin nekalej likvidácie podľa § 251b ods. 2 Trestného zákona a správne konštatoval, že obžalovaná konala v nepriamom úmysle zmať riešenie ukončenia podnikania likvidáciou, t. j. zákonom upraveným postupom, pri ktorom dochádza k vyrovnaní majetkových vzťahov a ak by konala s odbornou starostlivosťou, postupovala by v záujme ukončiť podnikateľskú činnosť tak, že by vyrovнала majetkové vzťahy spoločnosti v súlade s ustanoveniami Obchodného zákonníka a nepreviedla by obchodnú spoločnosť na nástupnícke spoločnosti, ktoré nemali v skutočnosti záujem pokračovať v podnikateľskej činnosti.

Rovnako bolo preukázané, že obžalovaný D. E. F. svojim konaním naplnil v bode 2 výroku rozsudku okresného súdu znaky prečinu nekalej likvidácia podľa § 251b ods. 1 Trestného zákona a v bode 3 výroku rozsudku okresného súdu znaky prečinu nekalej likvidácia podľa § 251b ods. 3 Trestného zákona. V tomto smere okresný súd na základe vykonaného dokazovania konštatoval preukázanie minimálne nepriameho úmyslu, teda vedel, že svojim konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzročený. Odvolací súd zdôrazňuje, že na existenciu zavinenia páchatel'a nemá vplyv neznalosť ustanovení samotného Trestného zákona vrátane trestnosti činu. Ani odvolací súd na základe takto vykonaného dokazovania nedospel k inému záveru a nevznikli žiadne pochybnosti o tom, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty uvedeného trestného činu.

Odvolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že proces dokazovania (a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania), je ovládaný zásadou ich voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých, vo veci vykonaných dôkazov, dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Trestný poriadok pritom neurčuje, a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku, podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Keďže okresný súd vykonanými dôkazmi mal zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, odvolací súd nevzhladol dôvod na vyslovenie záveru, že boli porušené ustanovenie Trestného poriadku, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci a tým súvisiace právo obhajoby.

Krajský súd v tejto časti považuje napadnuté rozhodnutie okresného súdu, ale aj jeho postup, ktorý verdiktu predchádzal, za zákonný, nevykazujúci znaky svojvôle.

Odvolací súd následne preskúmaval výrok o treste a zistil, že okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34, § 36, § 37, § 38 Trestného zákona dôležité z hľadiska jeho ukladania, a to spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, ale i generálnu a individuálnu prevenciu. Za zákonný a správny považoval odvolací súd, čo do druhu trestu a jeho výmery, aj výrok o treste v napadnutom rozsudku. Pokiaľ okresný súd obžalovaným vymeral trest odňatia slobody vo výmere osem mesiacov, teda v dolnej polovici trestnej sadzby, ktorého výkon im podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní jeden rok, nemožno považovať takto uložený trest za neprimerane prísny, represívny. Uvedené platí aj pre súčasne uložený zákaz činnosti spočívajúci vo výkone podnikania, vrátane výkonu funkcie štatutárneho orgánu, či iného zástupcu osoby vykonávajúcej podnikateľskú činnosť vo výmere dva roky. Uložené tresty zodpovedajú zásadám ukladania trestov ustanoveným v § 34 a § 38 Trestného zákona a takýto postih páchatel'a je adekvátny, zodpovedá požiadavkám zabezpečenia generálnej i individuálnej prevencie.

Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol správnym a zákonným spôsobom, a preto odvolanie obžalovaných A. B. C. a D. E. F. v súlade s ustanovením § 319 ods. 1 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.